

Molskien valtiattaret vauhdissa

Luostarisen tytöt jumppaavat miehet solmuun

JÄRVENPÄÄ
Teija Uurimäki

■ Tero Luostarinen paljastaa, että hän sai Ronja-tyttäreltään (9) oikein kunnan läksytyksen viime vuonna Loppiaiskisojen jälkeen. Tyttöä kiukutti, kun hänen veljensä Roope (10) ja Rolle (8) saivat painia, mutta hän joutui tyytymään lähetin rooliin. Ronja ihmetteli, miksi vain pojat saavat painia. Seuraavalla viikolla tyttö olikin jo painiharjoituksissa.

- Jonkin verran innostukseen saattoi vaikuttaa myös se, että pojat tulivat kisoista aina mitalit kaulassa kotiin, lisää Riitta-äiti.

Luostarisen perhe on lahja Järvenpään Voimailijoille.

Ensimmäisinä matolle eksyivät Roope ja Rolle. Poikien vääntäminen näytti niin hauskalta, että yksi Luostarinen toisensa jälkeen hyppäsi molskin reunalta punaviivojen sisälle ja painitrikoosiin.

Ronjan, Roopen ja Rollen lisäksi molskilla vilhtyvät myös Riitta, Tero, Robin (6), Rosalina (5) ja Romeo (4). Ja lisää painijoita on luvassa, mikäli ennusmerkit pitävät paikkansa. Kaksivuotiaassa Robertassa piilee selaista sisua, että sisarukset saattavat saada pianikin uuden painikaverin.

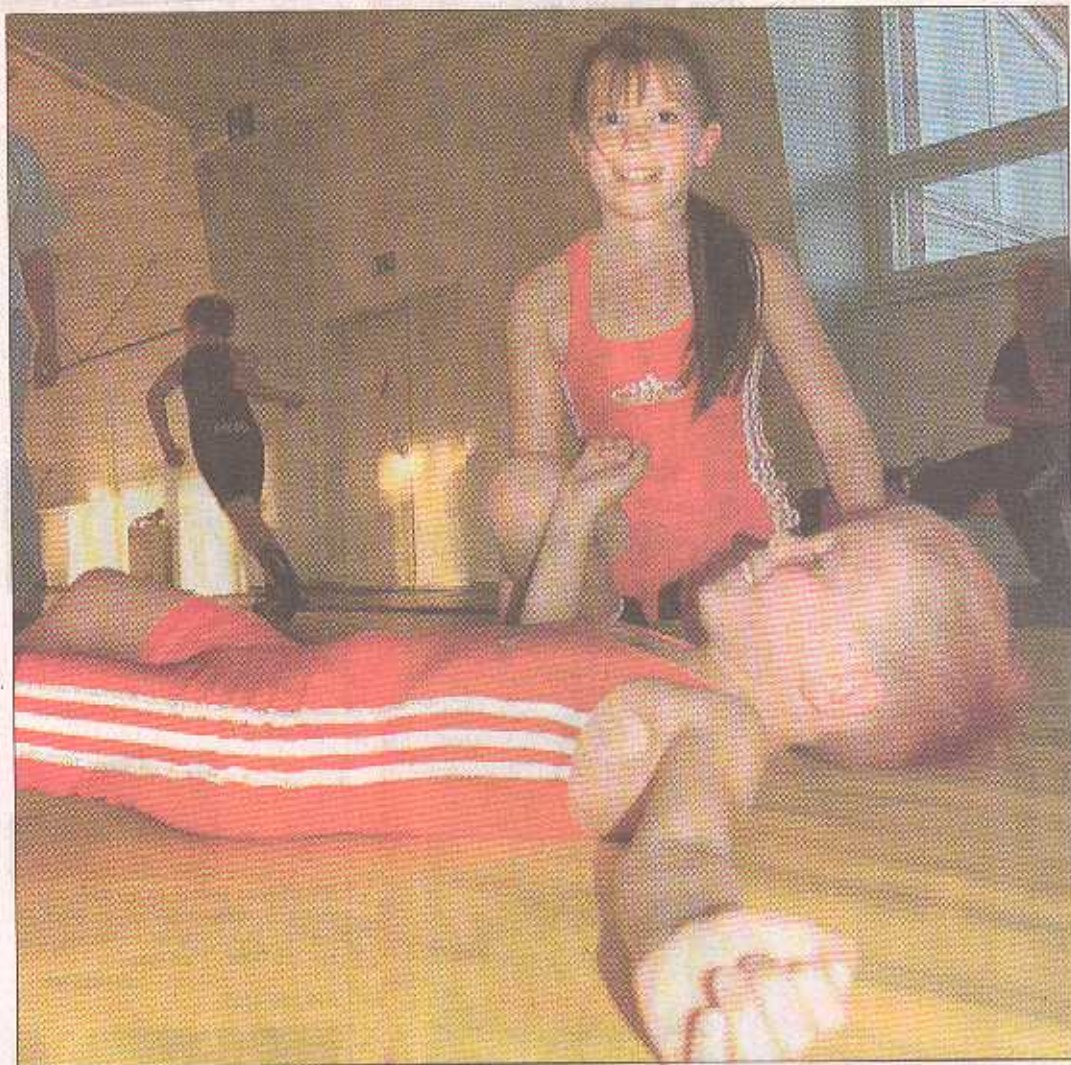
Tytöt painivat paremmin

Järvenpään Voimailijoiden molskilla pyörii 8 tyttöä; 3 nassikoissa, 3 painikoulussa ja 2 vähän vanhempaa kuntopainissa.

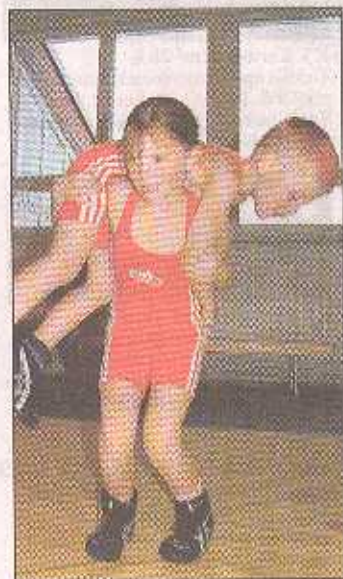
Ronja korostaa, että norkeus ja ketteryys ratkaisevat, vaikka voimaakin tarvitaan.

Treeneissä painikoululaiset harjoittelevat kuperkeikkoja, kärrynpyöriä, päähyppyjä ja votteja - ja hiovat painiliikkeitä: jalkatyötä, niskalenkkiä, käsivarsiheittoa. Ronjan mielestä parasta painimisessa on jumppaaminen - tai painiminen.

Poikia Ronjan harrastus hieman jännittää. Koulussa pojat uhoavat, että he kyllä peittoaisivat tytön painimatolla. Vaatimaton Ronja ei moisia väitteitä

Selvä selätys. Ronja ja Robin hioivat taitojaan jo ennen harjoitusten alkua.

Pian lähtee. Ronja painii mieluusti poikien kanssa.

suoraan tyrmääkään, saattaisihan mittelössä niinkin käydä.

- Minä kyllä luulen, että Ronja voittaisi. Kun samankokoinen tyttö ja poika päästetään painimatonalle, poistuu yleensä tyttö matolta voittajana. Tytöt ovat yllyttävän räväköitä, Tero korjaa.

Kuusi hopeista ja kaksi kultaista mitalia voittanut Ronja pitää kisaamisesta. Se tosin vähän harmittaa, että vastassa on usein paljon isompia tyttöjä.

Miltä häviäminen tuntuu?

- Oudolta, rasittavalta, kuvaillee nuori painijatar.

Suosittelen!

Riitta aloitti kuntopainin miehensä kanssa pari viikkoa sitten. Pienestä alkukankeudesta huolimatta matolla hikoilu on tuntunut mukavalta. Treeneissä tulee hiki ja varsi notkistuu. Muutaman harjoituskerran jälkeen aikuinenkin taipuu kuperkeikkaan.

- Se on hämmästyttävää, miten kuperkeikan pyöräyttämisen voi olla aikuiselle vaikeaa. Pää ei meinaa kestää pyörimistä.

Painijatar pitää kokemusta avartavana.

- On hyvä kokeilla itse lasten harrastuksia. Painissakin monet liikkeet näyttävät yksinkertaisilta, mutta ei se niin helppoa olekaan, kun itse kokeilee. Tehdesä oppii arvostamaan lastensa taitoja.

Kuntopaini sopii Riitan mielestä mainloisti naisille.

- Painissa löytää lihaksia, joita ei edes tiennyt olevan olemassa.

- Tosissaan ei kuntopainissa väännetä. Vuoden aikana on tavoitteena oppia muutama painiliike, mutta painimaan ei ole tarkoitus ryhtyä. Kuntopaini on hyvää jumppaa.

Eikä niitä painitrikoitakaan ole pakko jalkaansa vetää.

Tytöt moiskilla. Riitta Luostarinen myöntää, ettei hänkään olisi nuorena voinut kuvitella, että hän vielä joskus painii. Etelä-Savossa kun pelattiin lento- ja pesäpalloa, painista siellä ei paljoa perustettu. Rosallina painii myös.